

ning vil føre til indretning af ældreboliger i den eksisterende almennyttige boligmasse.

Det skal herved erindres, at indretningen af ældreboliger skal vedtages af et flertal af beboerne på et afdelingsmøde, og vi ved, at der i mange afdelinger er en meget betydelig beboerinteresse omkring problemet, fordi der er mange ældre og gangbesværede, som har svært ved at klare sig i deres hidtidige bolig.

Hvis denne betydelige beboerinteresse imidlertid skal udmøntes i konkrete beslutninger, må det bl.a. kræve, at der også for afdelingens egne beboere skal være en rimelig chance for at kunne rokere til en af de særligt indrettede boliger, når kræfterne begynder at svigte. Herved vil der netop være det perspektiv i indsatsen, som ældrekommissionen lagde så megen vægt på. De ældre vil kunne blive i deres vante omgivelser og bevare nabokontakten.

Derfor er den principielt rigtige form, at dele af de eksisterende almennyttige boligafdelinger generelt gøres ældreregnede f.eks. ved installation af elevator. Dette bør først og fremmest ske i afdelinger, hvor der er mange ældre, og hvor kommunerne derfor har en stærk interesse i at sikre, at de ældre kan blive boende i hidtidig afdeling.

Det er mindre hensigtsmæssigt først at skulle tømme de respektive lejligheder for beboere ved interne rokader og derefter overlade til ren kommunal anvisning. Det vil give de pågældende boliger en mere institutionspræget karakter, og som følge af de meget betydelige kommunale ventelister på egnede ældreboliger vil afdelingens hidtidige beboere kun have en ringe mulighed for at kunne rykke ind i de nyindrettede boliger. Det forekommer derfor vanskeligt at forestille sig, at beboerne ved et flertal skulle vedtage det besvær og de merudgifter, som er forbundet med rokader m.v.

Den foreslåede model vil også umuliggøre en teknisk løsning, som f.eks. er udført af De vanføres Boligselskab i Århus i Fiskergadebebyggelsen. Her er udført et centralt elevatortårn, og på bagsiden af huset er dette tårn ved altangange forbundet med huset i hele dets bredde. Det vil ofte være en rationel løsning, men den vil generelt gøre en bygning ældreregnet og vil derfor ikke være forenelig med kravet om, at alle de ældreregnede boliger efter nyindretningen skal være til rådighed for kommunal anvisning. I Århus var

en sådan løsning mulig, da der var tale om en byfornyelsessag, hvor de hidtidige beboere var blevet anvist anden bolig ved genhusning, men det vil ikke kunne lade sig gøre i en eksisterende almennyttig boligafdeling.

Også udstykning af de ældreregnede boliger i et ejerlejlighedsparti forekommer urimeligt komplicerende, og det vil i praksis umuliggøre, at ældreboligerne kan indrettes spredt i en bebyggelse, hvor dette rent teknisk er muligt f.eks. i lavt byggeri eller i etagebyggeri, der f.eks. indrettes efter modellen i Fiskergade. I mange tilfælde vil det være rimeligt og mest integrationsfremmende med en sådan spredt indretning i en bebyggelse, og det hæmmes af kravet om udstykning i et ejerlejlighedsparti. For et sådant udstykket ejerlejlighedsparti vil endvidere gælde, at der er tale om en ny selvstændig juridisk enhed, og de hidtidige beboere vil derfor f.eks. ikke have ret til at deltage i det beboerdemokratiske liv i den tilbageblevne, oprindelige almennyttige del af bebyggelsen.

Endelig forekommer det urimeligt, at den hidtidige statsstøtte skal falde bort, når der indrettes ældreboliger i den almennyttige sektor. I lovforslaget er foreslået, at kommunerne skal dække den statsstøtte, som herved bortfalder, men denne kommunale dækning sker uden nogen form for statslig deltagelse, som ellers er gældende efter lovforslaget. I nyere byggeri kan det dreje sig om betydelige beløb, og det vil således indebære en direkte statslig besparelse, hvis der indrettes ældreboliger i den almennyttige sektor.

Baggrunden for forslaget om bortfald af statsstøtten er de foreslåede forskelle i finansieringsbestemmelserne mellem almennyttige boliger og ældreboliger, hvilket kun yderligere understreger behovet for en ensartet finansiering som foreslået foran.

Selv om et flertal i Folketinget imidlertid vælger at fastholde den foreslåede finansieringsmodel, må det efter vores opfattelse være muligt at give adgang til, at eksisterende almennyttige boliger kan indrettes til ældreboligformål uden bortfald af statsstøtten. Det vil kun indebære et mindre brud på det foreslåede finansieringssystem, og det vil muliggøre tilvejebringelse af ældreboliger til en lavere samlet statslig udgift end ved alternativt nybyggeri eller opkøb og indretning. Det skal tilføjes, at heller ikke det foreslåede system indeholder en streng byrdefordelings-